

РЕШЕНИЕ

№ 191

гр. С., 16.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, NO XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Мирослав Г. Георгиев
Бетина Б. Бошнакова

при участието на секретаря Станимира П. Делийска
в присъствието на прокурора Ал. Здр. Н.
като разгледа докладваното от Андрей Ангелов Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211100604697 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 21.06.2017г., постановена по НОХД № 21 540/2017г. по описа на СРС, НО, 115 състав съдът е признал за виновен подсъдимия АНГ. Г. Т. за извършен престъпление по чл. 338, ал. 2 от НК за това, че на 28.09.2016 г., около 14.00 часа, в гр. С., ж. к. „Красно село”, ул. ****, оръжеен магазин № 20, е предоставил пиротехническо изделие — пиратка, зелена, приличаща на граната с фитил отгоре, на малолетния В.П.Р. с ЕГН ***** и го е осъдил при условията на чл. 54 от НК на „лишаване от свобода” за срок от 2 (две) години, като на основание чл. 66, ал. 1 НК е постановен отлагане на изтърпяване на наказанието по реда на чл. 66, ал. 1 НК за изпитателен срок от 3 (три) години и „глоба“ в размер на 100 (сто) лева. Подсъдимият е осъден също така да заплати деловодните разноски – сумата от 283.54 лв. в полза на СДВР и сумата от 680.00 лв. – в полза на СРС, както и на осн. чл. 190, ал.2 от НПК сумата от 5.00 (пет) лева за служебно издаване на изпълнителен лист.

От така постановената присъда е останал недоволен подсъдимия, който чрез защитника си – адв. М.М. - е сезирал с въззивна жалба СГС за извършване на проверка на законосъобразността ѝ. В депозираната от защитника жалба се оспорва правилността на присъдата, като се твърди, че подсъдимият не е извършил престъплението, за което е

обвинен. В подкрепа на тезата си адв. Матеев сочи, че обвинителната теза се базира на предположения, твърдения и вероятности, но без нито едно доказателство и счита, че не съответства на изискванията на чл. 303 от НПК. Прави искане за отмяна на първоинстанционната присъда и постановяване на нова от въззивния съд, с която подзащитният му бъде оправдан.

В съдебно заседание прокурорът от СГП счита жалбата за неоснователна и предлага атакуваната присъда да бъде потвърдена.

Упълномощеният защитник на подсъдимия – адв. М. моли съда да уважи депозираната жалба по изложените в нея съображения. Допълва аргументите си, посочвайки че обвинителната теза се крепи единствено на твърденията на малолетния Виктор, а описаните в първоинстанционната присъда доказателства са производни и неподкрепени от други такива; оборват се от представените писмени такива, а и липсват веществени; показанията на Виктор не са истинни съобразно описания от него механизъм на възпламеняване на пиротехническото изделие. Поддържа искането за оправдаването на подзащитния му.

Подсъдимият Т. в хода на съдебните прения поддържа аргументите на защитника си, като посочва, че не е продавал инкриминираната пиратка, тъй като във водената от него документация не е отразена такава продажба.

Пред настоящата инстанция никой от страните не сочи доказателства и не представя писмени такива.

Въззивният съд също не счете служебно за необходимо да допуска провеждането на съдебно следствие и събирането на доказателства.

Софийски градски съд, Наказателна колегия, XIV въззивен състав, като съобрази изложените доводи и сам служебно провери изцяло правилността на присъдата, намира за установено следното от фактическа страна:

Фактическата обстановка по делото е изяснена от районния съд. Установени са по безспорен начин всички обстоятелства, релевантни за правилното му решаване и визирани в чл.102, т.т.1-3 от НПК – фактът на извършване на престъплението, авторството на подсъдимия в него, общественотоопасните последици, причинени с деянието, субективната страна на престъплението, личността на подсъдимия, конкретното своеобразие на обстоятелствата, при които е извършено престъплението.

Фактическите констатации на първоинстанционния съд са направени след пълен анализ на събраните по делото доказателства – обясненията на подс. Т. и показанията на свидетелите В.Р., И.Н., С.Р., М.И. и Г.Г. (вкл. и дадените от тях показания на д.п., а за св. Р. – и дадените пред друг съдебен състав негови показания), заключенията на изготвените съдебномедицинска, комплексна съдебно-психиатрична

и пиротехническа експертизи, потвърдени при разпита на експертите в о.с.з., както и писмените доказателства - АУАН № 330179 на 06 РУ СДВР, съдебно-медицинско удостоверение на живо лице № 269/2016 г. от 30.09.2016 г., медицинско направление, разрешение № 107 от 29.05.2013 г. за търговия с оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, решение № 1 от 07.02.2001 г. на СГС за регистриране на ЕТ „БУМ - А.Т.“, заверени копия от страници от журнари, водени в 111-и неврохирургичен, детски травматологичен и детски хирургичен кабинети в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ и спешен лист, , протокол от 21.09.2017 г. за разпознаване на лица и предмети , декларация от 02.11.2017 г. за семейно и материално положение и имотно състояние на А.Т., копие на книга за продажба на пиротехнически изделия и копие от касова книга на оръжеен магазин , НП № 3562/2016 г. от началника на 06 РУ СДВР, определение на СРС, НО, 17 с-в от 17.11.2012г. по НАХД № 5613/2017г. на СРС, решение № 3286р-8169 от 16.02.2018 г. на МВР, ГД НП за отнемане на разрешение № 107 от 29.05.2013 г. за търговия с оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия и разрешение № 108 от 29.05.2013 г. за ремонтна дейност на оръжия, които са издадени от ГД Национална полиция - МВР на ЕТ БУМ - А.Т., справки за съдимост на подсъдимия.

Обосновано е прието, че подс. АНГ. Г. Т. , с установена по делото самоличност и неосъждан, към 2016 г. бил собственик и управител на оръжеен магазин № 20, находящ се в гр. С., ж. к. „Красно село“, ул. ****. Търговията с оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия подсъдимият осъществявал като едноличен търговец „БУМ-А.Т.“ с ЕИК ****, като на подс. Т. били издадени разрешение № 107 от 29.05.2013 г. за търговия с оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия и разрешение № 108 от 29.05.2013 г. за ремонтна дейност на оръжия – и двете за обект на посочения по-горе адрес. На 28.09.2016 г. подс. Т. се намирал в собствения му оръжеен магазин, находящ се на горепосочения адрес, където бил единствен продавач. Около 14.00 часа влязъл малолетният В.П.Р. (роден на 31.10.2005г.), който поискал да закупи пиротехническо средство - зелена пиратка, приличаща на граната, с фитил отгоре. Към този момент външният вид на Р. ясно показвал, че същият е малолетен, т. е. не било възможно да се допусне, че Р. не е малолетен, но въпреки това и съзнавайки забраната за продажба на пиротехнически изделия на малолетни лица, подсъдимият Т. продал на Р. посоченото пиротехническо средство, а именно една зелена пиратка, приличаща на граната, с фитил отгоре, за което Р. заплатил сумата от 1.50 лева, представляваща продажна цена на пиратката.

След като закупил пиратката, св. В.Р. я сложил в раницата си и се прибрал в своя дом, а именно в апартамент № 23, находящ се в гр. С., ж. к. „Борово“, ул. ****, където по това време се намирала неговата сестра св. С.П. Р.а. След като се прибрал св. В.Р. оставил раницата с пиратката в стаята си, след което извадил от раницата учебниците си, за да учи. Малко по-късно, св. Р. извадил от раницата пиратката и започнал да я

разглежда. Той активирал запалителния ѝ механизъм докато я държал в дясната си ръка, пиратката се взривила и пластмасови парченца от нея се разхвърчали в стаята и в стаята се опушило. В резултат от взрива на пиратката на св. Р. били причинени следните наранявания: кръвонасядане във вътрешна половина на горен клепах на дясното око; разкъсно-контузна рана във външния ъгъл на очната цепка; охлузване във външния ъгъл на очната цепка, продължаващо и към скулната област; охлузвания по дясната страна на лицето; дракотина в областта на дясната носно-устна гънка; охлузване по кожата на брадичката; две охлузвания в дясно от горното охлузване, под десния ъгъл на устата и в областта на брадичката; разкъсно-контузна рана по кожата на шията вдясно, над дясната ключица; две дълбоки охлузвания, разположени над гиреописаната рана; разкъсно-контузна рана по лявата страна на шията; ожулвания в областта на гръдната кост; охлузване на дясното гръдно зърно и изгаряне с подкожушване на кожата по възглавничката на 4-ти пръст на дясната ръка.

Сестрата на св. Р. – св. С. Р.а, която към момента на взрива на пиратката се намирала в съседната стая, се притекла на помощ на брат си, като му оказала първа помощ и се обадила на майка им св. И.Н., която се прибрала и заварила сина си изплашен и много притеснен, а стаята му била в пушек и навсякъде били разхвърляни пластмасови парченца, изглеждащи като част от ръчна граната от пластмаса - като кутийки, парченца от кръгла камуфлажно зелена вещ. На 28.09.2016 г. И.Н. закарала сина си В.Р. в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, където в 16.35 часа бил приет в детски травматологичен кабинет и му била оказана необходимата медицинска помощ.

На 29.09.2016 г. на подс. А.Т. е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 330179, издаден от младши полицейски инспектор при служба „КОС“ в 06 РУ СДВР, с който е констатирано извършено на 28.09.2016 г. административно нарушение, изразяващо се в това, че в гр. С., в магазин 20, магазин ЕТ „БУМ- А.Т.“, находящ се на ул. ****, е продал на малолетния В.П.Р., с ЕГН: ****, живущ в гр. С., ул. ****, ет. 6, ап. 23, пиротехническо изделие, а именно 1 /един/ брой пиратка, артикул ЕК 21 лимонка, клас II, с което е прието, че е нарушил чл. 48, ал. 2, т. 1, вр. чл. 175, ал. 1 от ЗОБВВПИ. Въз основа на съставения АУАН е издадено Наказателно постановление (НП) № 3562/2016 г. от началника на 06 РУ СДВР, с което на основание чл. 48, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 175, ал. 1 от ЗОБВВПИ на А.Т. е наложено административно наказание глоба в размер на сумата от 1000.00 /хиляда/ лева. По повод жалба на А.Т. срещу издаденото НП е образувано НАХД №5513/2017 г. по описа на СРС, НО, 17-и състав, производството по което е приключило с влязло в сила определение от 17.11.2017 г., с което атакуваното НП № 3526/2016 г. е отменено, а образуваното производство по повод обжалването му е прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК с оглед настоящото наказателно производство по повод на същото деяние, което е предмет на НП.

С решение № 3286р-8169 от 16.02.2018 г. на МВР, ГД – НП са отнети разрешение № 107 от 29.05.2013 г. за търговия с оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия и разрешение № 108 от 29.05.2013 г. за ремонтна дейност на оръжия, които са били издадени от ГД Национална полиция - МВР на ЕТ „БУМ - А.Т.“.

Изложените фактически положения, по същество идентични с приетите за установени от първостепенния съд, се извеждат от събраните от този съд писмени, гласни доказателства и способите за събирането и проверката им. Както правилно е преценил първоинстанционният съд, тази доказателствена основа е достатъчна и годна, за да обоснове фактът на извършване на престъпление по чл. 338, ал.2 от НК, да свърже неговото авторство именно с подсъдимия, да изясни обстоятелствата, при които са протекли събитията и точната тяхна хронология. Доказателствата са правилно осмислени от първата инстанция. Изложените аргументи, които обхващат всички значими обстоятелства и документират необходимия доказателствен анализ, имат нужната обяснителна стойност и яснота, като законосъобразните изводи на състава на СРС, които се споделят от настоящия състав, с оглед на депозираната жалба е необходимо да бъдат допълнени със следното:

По същество доказателствената съвкупност по делото е противоречива в частта си относно гласните доказателствени средства, които условно (с оглед на тяхната информационна насоченост) биха могли да се разделят на две групи – първата, състояща се от показанията на св. Р. и втората, обхващаща дадените от подсъдимия обяснения, като противоречието касае авторството на деянието (предоставянето на инкриминираното пиротехническо изделие). По отношение на останалите обстоятелства от значение за правилния изход на делото – наличието на престъпление, мястото и датата на извършването му и съдебното минало се установяват напълно еднопосочно от събраната по делото доказателствена маса.

При наличие на противоречие в доказателствени източници (особено при гласни такива) правилата на формалната логика налагат преценката за тяхната достоверност да се основава на обективни критерии, залегнали и в дългогодишната съдебна практика, а именно естеството (качествената характеристика) на информационния носител, неговото съответствие с другите събрани по делото доказателства и вътрешната му убедителност, изводима от неговата логичност и последователност. Извършената от въззивния съдебен състав и основана на посочените критерии преценка на достоверността на двете противостоящи си групи гласни доказателствени средства води до доказателствен извод за достоверност на изнесената от свидетеля Р. версия на събитията, случили се на инкриминираната дата, респ. за недостоверност на данните, съдържащи се в гласното доказателствено средство от втората такава относно главния факт на процеса – авторството на подсъдимия в извършването на инкриминираното общоопасно деяние.

Така показанията на св. Р. по несъмнен и категоричен начин установяват факта на престъплението и участието на подс. Т. в неговото извършване. Същият възпроизвеждат непосредствените си възприятия от случилото се, липсват каквито и да било обективни основания да се счита, че той е тенденциозен и необективен, че в тях свидетелят е трансформирал спомена си за събитията и ги е представил пред съда с друго съдържание. Следва да бъде отбелязана и качествената характеристика на

източника на интересуваща делото информация – св. Р. не се намира в каквито и да било взаимоотношения с подс. Т., които да го мотивират по причини извън разкриването на обективната истина да го уличава в извършването на престъпление, а въпреки невръстната му възраст заключението на приетата СППЕ е категорично, че св. Р. е психично здрав и може да участва като свидетел в наказателното производство, както и да дава достоверни отговори на поставените въпроси. На следващо място показанията на св. Р. в отделните си части се подкрепят и от други доказателствени средства, събрани по делото – така наличието на пиротехническо изделие, възпламенено от свидетеля се установява както от получените негови травматични увреждания, така и от разказа на св. Р.а и св. Н.; даденото от свидетеля описание на пиротехническото изделие е съответно на установеното от пиротехническата експертиза изделие с каталожен номер ЕК 21. Единственото несъответствие в разказа на св. Р. е свързано със собственото му участие (предприетите от него действия) в настъпилия взрив, като напълно естествено е детето да омаловажава поведението си, твърдейки случайния характер на взривяването на изделието и което обстоятелство се оборва от заключението на пиротехническата експертиза. Съпоставяйки последиците за здравето на св. Р. вследствие на взрива, мястото му (в семейното жилище) и най – вече неговата детска възраст, съдът счита, че недостоверността на разказа му в тази част не рефлектира върху правдивостта на изнесената от детето информация касателно закупуването на изделието и авторството на деянието, доколкото в останалите части разказа му е подкрепен и от други доказателствени средства, включително и извършеното от св. Р. разпознаване на подс. Т., установяващо категорично факта, че подсъдимият е бил лицето, предоставило му пиротехническото изделие; няма друго логично обяснение за разпознаването именно на подс. Т. от свидетеля Р., съпоставен и местоработата на подсъдимия и даденото от свидетеля място на закупуване на пиратката, освен че именно от стопанисвания от подсъдимия магазин и лично от привлеченото към наказателна отговорност лице детето се е сдобило с пиротехническото изделие. Ето защо и настоящият съдебен състав, подобно на първата инстанция прие, че показанията на свидетеля Р. установяват авторството на деянието от подсъдимия категорично и несъмнено, а наведеният във въззивната жалба довод за недоказаност на обвинението – за неоснователен. Показанията на св. Р., съпоставени с извършеното разпознаване на подс. Т., са преки доказателства, уличаващи подс. Т. в извършеното деяние, тъй като изложението на разказа на пострадалия и посочването на конкретно лице е базирано е единствено на това, което свидетелят лично е запаметил без наличие на предположения, на мнения и оценки на факти, за които той няма собствени и стабилни възприятия и категоричен спомен. В този смисъл твърдението на защитата, че по делото са събрани единствено косвени (производни) доказателства относно авторството на деянието не съответства на характера на фактическите данни, съдържащи се в показанията на св. Р. и извършеното от него разпознаване на подс. Т..

Анализът на гласното доказателство от „втората” група – обясненията на подсъдимия – отричащ продажбата на пиротехническо изделие на малолетния св. Р. – води до извод за тяхната недостоверност относно посоченото обстоятелство. Съдът прие, че тази група доказателствени източници представлява единствено защитна версия на подсъдимия и не ги кредитира. Несъмнено обясненията на подсъдимия имат двукрия характер (на доказателствено средство и средство за защита), което налага техния анализ и необходимост от проверката им, като анализът на самите източници на интересуващи делото факти води до извод за тяхна неубедителност, като следствие от

тяхната противоречивост (помежду им и в отделните им части), нелогичност и странни от житейска гледна точка твърдения. Представянето от подс. Т. на писмени доказателства – книга за продажбите и в касовата книга – в които подобна продажба не е отразена, не води до извод за подкретеност на версията му от други доказателства. Самите книги са изготвени от подсъдимия в качеството му на ЕТ и е напълно логично и житейски обяснимо липсата на вписване/отразяване на продажба на пиротехническо изделие на малолетно лице, за което съществува законова забрана, която е била добре известна на подсъдимия, предвид професионално упражняваната от него дейност по продажба на оръжейни, взривни и пиротехнически изделия. Ето защо и съвкупният анализ на обясненията на подс. Т. води до извод за тяхната неубедителност, житейска недостоверност и изолираност от останалия събран по делото доказателствен материал, поради което и следва извод за тяхната недостоверност в посочената по-горе част.

Изготвените по делото експертни заключения и писмени доказателства кореспондират помежду и с останалия събран по делото доказателствен материал, поради което следва да бъдат ценени в тяхната цялост (с изключение на пиротехническата експертиза, в частта, в която експертът разсъждава относно достоверността или не на свидетелски показания, тъй като това е въпрос извън неговата компетентност).

Ето защо и след анализ на събраните и проверени по делото доказателства, настоящият съд напълно споделя констатациите на първата инстанция по фактите, а доводите, развити във въззивната жалба за недоказаност на обвинението – оставени без уважение като неоснователни.

На базата на правилно възприетите фактически обстоятелства районният съд в законосъобразно е заключил, че подсъдимият Т. е осъществил от обективна и субективна страна състава престъпление по чл.338,ал.2 от НК.

От обективна страна на 28.09.2016 г. подс. Т. е предоставил, като е продал пиротехническо изделие — пиратка, зелена, приличаща на граната с фитил отгоре, на малолетния В.П.Р. с ЕГН *****, за което последният заплатил сумата от 1.50 лева. Предоставеното от подс. Т. на малолетния св. Р. изделие е пиротехническо такова по см. на чл. 8, ал. 1 от ЗОБВВПИ (Пиротехнически изделия по смисъла на този закон са всички изделия, които съдържат взривни вещества или взривна смес от вещества, предназначени да произведат топлина, светлина, звук, газ или дим или комбинация от такива ефекти чрез самоподдържащи се екзотермични химични реакции.) Конкретно подс. Т. е продал на 11- годишния св. Р. зелена на цвят пластмасова пиратка, имитираща граната, с фитил отгоре, която се е взривила, и която съответства на пиратка с каталожен номер ЕК 21, което изделие видно от пиротехническата експертиза, съдържа възпламенителна глава и представлява мощна пиратка с фитил, под формата на граната, създаваща много силен гръм, а всичко това отнася изделието

към пиротехническите такива съгласно посочената по-горе законова дефиниция. Престъплението е на просто извършване, като законът не изисква настъпването на определен резултат, с оглед на което съставът на престъплението е осъществен от подсъдимия със самото фактическо предаване на пиротехническото изделие на малолетния св. Р..

От субективна страна, съдът прие, че деянието е осъществено при пряк умисъл от страна на дееца – подс. Т. е съзнавал всички елементи, обхванати от обективната страна на деянието по чл. 338, ал. 2 от НК, съзнавал е противообществения характер на осъществяването деяние, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал и целял тяхното настъпване.

Справедливо, в съответствие с изискванията на чл. 36 от НПК и при условията на чл.54 от НК е и наложените на подсъдимия Т. за престъплението по чл.338, ал.2 от НК наказания две години „лишаване от свобода“ и кумулативно предвиденото наказание глоба в размер на 100 (сто) лв . СРС правилно е отчетел относителната тежест на отегчаващите и смекчаващите отговорността на подс. Т. обстоятелства, приемайки че наказанието следва да бъде индивидуализирано по реда на чл. 54 от НК, но в установените от закона минимуми на двете санкции. Като смекчаващи отговорността на дееца обстоятелства следва да бъдат отчетени чистото му съдебно минало, добри характеристични данни, напредналата му пенсионна възраст и продължителността на наказателното производство, а като отегчаващи – възрастта на св. Р. (тогава на 11 години) и обективно настъпилия взрив на пиротехническото изделие, довел до травматични увреждания на детето. В този смисъл настоящият въззивен състав намира, че наложените на подс. Т. наказания са съответни на тежестта на престъплението и определянето им в минималния предвиден в закона размер, се явява адекватно на степента на обществена опасност на деянието и дееца. С оглед размера на наказанието лишаване от свобода и предвид съдебното минало на подсъдимия Т. са налице формалните предпоставки за приложението на чл. 66, ал. 1 НК. Тъй като срокът по чл. 66, ал.1 от НК е определен от СРС в минималния предвиден в закона размер и поради липсата на съответен протест, обсъждането му се явява безпредметно.

По отношение на деловодните разноси с оглед изхода на делото и в съответствие с чл.189,ал.3 от НПК, правилно същите са възложени в тежест на подсъдимия.

При цялостната служебна проверка на присъдата въззивният съд не констатира нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, необоснованост или непълнота на доказателствата, поради което присъдата на СРС, НО, 115 с-в следва да бъде потвърдена в нейната цялост.

**Воден от горното и основание чл. 338 от НПК, Софийски градски съд, НО,
XIV въззивен състав**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 21.06. 2021г., постановена по НОХД № 21 540 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____